

Åh nej – en muggler!

En muggler er en betegnelse for ikke-geocachere. Ordet er taget fra Harry Potter-bøgerne, hvor det betyder personer uden magiske evner.

Især i byerne kan man risikere, at der er mugglere i nærheden af cachen, som gør det svært at tage den. Mugglerne må ikke vide, at der er en cache på stedet og i disse terrortider bliver mugglere ofte nervøse, når de ser geocachere liste rundt med GPS og placere mystiske bokse på havneområder eller Ikeas parkeringsplads.

Hvis man er bange for at mugglerne fatter mistanke, kan man lade som om GPS-modtageren er en mobiltelefon ved at tage den op til øret og føre en lang samtale med ingen.

En anden metode er at være så synlig, at man forsvinder. Mørkeblåt arbejdstøj og en reflekvest er den normale påklædning for vejarbejdere, så er man iført noget tilsvarende, er der ikke mange, der tænker over, hvad man foretager sig. Supplér evt. med en hjelm, en målestok eller tilsvarende tilbehør.

Kilde: www.geowiki.dk

Allan Holdt Hansen og Stine Håkan fra Hadsten fandt hinanden på nettet og er vilde med at lægge skatte. Vi aflerede nogle af tricksene.

de Flagermus at lave en skat. Koordinaterne kan hungrende gps-skattejægere kun få i Jyllands-Posten.

Følg med i morgen.

I morgen: Team Famlende Flagermus tager på powercaching i Skagen.

BONUS: Køb Jyllands-Posten fredag og få koordinaterne til Team Famlende Flagermus' første og eneste gps-skat. Hvem kommer først?!

Før du laver skatte

Stine og Allans gode råd inden du lægger den første cache:

Læg ikke en cache, før du selv har fundet nogle og ved, hvordan den laves spændende og korrekt. Så kan du også bedre finde på et godt gemmested og en interessant historie. Din skat skal anmeldes til geocaching.dk

Respektér naturen

Overvej, hvilken vej folk, der leder efter cachen, vil gå, så du undgår, at skattejægerne tramper rundt de forkerte steder.

Involvér dig på www.geocaching.dk, der er god begynderhjælp og vejledning.

Links

www.geocaching.dk - råd, ruter og inspiration.
www.geocaching.com

Læs også Stine og Allans blog om geocaching og se, hvordan Bornholm tager sig ud med skattejægeres øjne. www.holdt-hansen.dk (søg: Bornholm)

Dennis Koors kort efter starten på lange løb gennem Death Valley.

40 timers løb i dødens dal

Ultraløb: Det blev bogstaveligt talt brændende varmt, da danskamerikaneren Dennis Koors deltog i årets udgave af Badwater Ultramarathon – et løb på 217 km gennem Death Valley-ørkenen og over flere bjerge.

DANIEL SEBASTIAN LARSEN

daniel.s.larsen@jp.dk

Jeg stopper kun, hvis jeg er lige ved at dø. Jeg stopper kun, hvis jeg er lige ved at dø. Ellers bliver jeg ved med at løbe,« messede Dennis Koors tusindvis af gange inde i hovedet i forsøget på at presse sig selv videre, da han i sidste uge var ude at løbe.

Det var ikke en hvilken som helst løbetur, Dennis Koors havde begivet sig ud på. I 45 graders varme fyldte den knastørre californiske ørkenluft hans lunger, han var omringet af sand og klippestykker på alle sider, og han løb på knæ, der sendte lyn af smerte gennem kroppen for hvert eneste skridt. Bag sig havde han på 25 timer 145 kilometers løb. Men forude lå der fortsat 72 km mellem ham og målstregen. Først når den strækning var blevet erobret og besejret af sålerne på hans løbesko, ville han være i mål i 2009-udgaven af det amerikanske ekstremløb Badwater Ultramarathon.

»Jeg kunne se bjerget med målstregen, og jeg løb og løb i timevis. Men jeg følte, at målet slet ikke kom nærmere. Det var bare så hårdt,« siger Dennis Koors.

Verdens hårdeste

Badwater Ultramarathon betegnes af mange som verdens hårdeste løb.

Det tager sit udgangspunkt i Badwater i Death Valley, der med sin placering 85 m under havets overflade er Nordamerikas laveste, tørreste og varmeste område. Derfra løber delta-

gerne 217 km – mere end fem maratonløb – gennem ørkenen og op og ned ad tre bjergkæder, før de når målstregen i mere end 2.500 meters højde tæt ved USA's højeste punkt.

En udfordring så ekstrem og smertefuld ville de fleste nok give meget for at skåne sig selv for. Men som ultraløber kan man regne sig selv som en af de heldige få, hvis man får mulighed for at stille til start. Hvert år inviteres kun 80-90 personer, som med deres præstationer i andre løb har vist, at de er gjort af det rette stof. I år var danskamerikaneren Dennis Koors for første gang en af dem.

Han er født i Århus og boede der de første fire år af sit liv. Derefter flyttede han og familien til USA, men som 26-årig vendte han i et halvt år tilbage til Danmark. Han føler sig dansk og stillede da også op til løbet under dansk flag.

Han kom igennem krisen ved 145-km-mærket. Men kort efter ramte han igen ind i problemer. Kroppens skrig efter hvile blev så øredøvende, at han var nødt til at lægge sig til at sove. Men forgæves.

»Det gjorde så ondt i skridtet og i knæene, at jeg ikke kunne sove. Jeg vågnede hele tiden efter to min.,« fortæller Dennis Koors.

I stedet løb han videre mod målet. Som alle de øvrige deltagere havde han et hold af hjælpere med til at støtte sig igennem det hårde løb, der endnu aldrig har krævet dødsopfre. Når benene er ved at bukke under, tyer nogle af løberne til massa-

ge. Andre får brug for at køle deres overophedede kroppe i et kar fyldt med isvand. Strækningen skal tilbagelægges på 60 timer, men de hurtigste klarer den på langt mindre. Rekorden lyder på 22 timer og 51 min.

Skovbrand

Efter det forgæves forsøg på at sove tog Dennis Koors kampen op mod den sidste 20 km lange stigning op ad bjerget. Men mod slutningen blev han og hans nedslidte ben presset fra en uventet kant. Pludselig så han røg i nærheden.

»Det der kommer ikke bare fra et lejrål,« sagde Dennis Koors til sin hjælper, der løb ved siden af ham.

En skovbrand var brudt ud på det bjerg, hvor målområdet var placeret. Politiet begyndte at evakuere bjerget. Dennis Koors forsøgte at sætte farten op. Han ville gennemføre. En politibil kørte op på siden af ham, og han fik besked på at vende om. Målstregen var kun få kilometer væk. Han forklarede betjentene, at hans hjælpere holdt i en bil lidt længere fremme, og at han var nødt til at løbe op til

HOVEDPUNKTER

■ Badwater Ultramarathon byder på 217 km gennem Death Valleys ørken og over tre bjergkæder.

■ »Fysisk føles det, som om der står en og tæsker løs på din krop,« fortæller danskamerikaneren Dennis Koors om sin deltagelse i »verdens hårdeste løb«.

ULTRALØB

Andre ekstreme løb

Den klassiske: Spartathlon. Ved Slaget ved Marathon 490 f.kr. løb en budbringer ifølge historikeren Herodot fra Athen til Sparta på halvanden dag. Den præstation har ultraløbere siden 1983 årligt kopieret ved at løbe den 246 km lange strækning mellem de to byer inden for tidsgrænsen på 36 timer.

Den ensformige: Self-Transcendence 3.100 mile. Ruten på 4.989 km består af 5.649 runder om den samme boligblok. Løberne har 51 dage til at gennemføre, svarende til næsten 100 km om dagen.

Den lange: Trans Europe Foot Race. 4.485 km fra Bari i Italien til Nordkap, Norge. Løberne har 64 dage til rådighed.

Den sammensatte: The 4 Deserts. En serie af fire ekstreme løb. 250 km gennem henholdsvis Gobi ørkenen i Kina, Sahara i Egypten, Atacama ørkenen i Chile, afsluttes med 100 kilometers Antarktis.

Det danske: De 1.000 Bakkers Marathon. Distancen er »kun« som et maraton, men løbes på motorcrossbanen i Højbjerg på Fyn. Gennemfører man, har man løbet op og ned ad i alt 351 bakker.

dem for at kunne køre ned fra bjerget. Han fik lov at fortsætte.

På de sidste energirester tvang han sine ben til at skynde sig det sidste stykke. Efter 40 timer og 13 min. kunne han med et Dannebrog over skuldrene løbe i mål på en 36. plads.

»Man spørger sig selv: »Kan det virkelig passe?« når man kommer i mål. Det er så hårdt, at man har svært ved at tro på, at man har klarret den. »Har jeg lige gennemført verdens hårdeste løb?« Da var jeg bare så stolt,« fortæller Dennis Koors om de første tanker på den anden side af målstregens tynde skillelinje mellem succes og fiasko.

Nye mål

Men hvad er det, der får Dennis Koors og hans ultraløber-kolleger til frivilligt at udsætte kroppen for prøvelser så hårde, at deres ben efter al logik for længst burde være faldet af eller slidt ned?

»Det er en utrolig oplevelse at gøre noget, der er så hårdt. Den følelse er så stor, at alt det hårde og alle de negative tanker undervejs i løbet bliver meget små ved siden af. Den følelse kan man bruge i resten af livet,« siger Dennis Koors og lyder, som om han allerede glæder sig til den næste løbetur i den kaliber.

Han har da også allerede nye mål. I løbet af de næste to måneder planlægger han tre kortere ultraløb på samlet 290 km. På længere sigt lyder den næste store udfordring på et 160 kilometers bjergløb rundt om Mont Blanc i Alperne.